

[Industriministeren]

Forslaget er stort set overensstemmende med flertalsindstillingen i den betænkning, som restaurationslovsudvalget har afgivet i juni 1990.

Restaurationslovsudvalget blev nedsat i 1986, efter at Folketingets Erhvervsudvalg havde givet udtryk for, at der var nogen utilfredshed med nogle af lovens bestemmelser, herunder bestemmelsen om lejlighedstilladelser.

Den 1. november 1989 blev kommissoriet ændret således, at udvalget fik til opgave at fremsætte forslag om en mere gennemgribende regelsanering af loven.

Den 12. februar 1990 blev kommissoriet udvidet således, at udvalget tillige fik til opgave at overveje, om reglerne om lejlighedstilladelser kan afbureaukratiseres og forenkles.

Lovforslaget tilstræber generelt at modernisere og forenkles de bestemmelser, der gælder for restaurations- og hotelvirksomhed. I tilknytning til den gældende lov er udstedt fem bekendtgørelser og fem cirkulærer med nærmere retningslinjer. Bestemmelserne herfra er indarbejdet i lovforslaget. Det vil dog fortsat være nødvendigt at have en bekendtgørelse om de gebyrer, der skal betales.

Forslaget lægger op til en decentralisering, således at adgangen til at dispensere fra lovens bestemmelser i almindelighed overføres fra Erhvervs- og Selskabsstyrelsen til den myndighed, som i øvrigt skal træffe afgørelse om, hvorvidt betingelserne for at drive virksomheden er opfyldt.

Det foreslås, at alle ansøgninger skal kunne indgives til politimesteren, i København til magistraten. Forslaget indebærer en lettelse for borgerne, idet borgerne kan nøjes med at henvende sig til én myndighed. Såfremt politimesteren, i København magistraten, ikke selv skal træffe afgørelse i sagen, vil ansøgningen blive videresendt til rette myndighed samtidig med, at politimesteren kan afgive udtalelse om ansøgningen.

Til enkelte af forslagens bestemmelser vil jeg knytte nogle bemærkninger.

I lighed med den seneste ændring af restaurationsloven, som blev gennemført ved lov nr. 936 af 27. december 1991, indeholder lovforslaget bestemmelser om, at næringsbrev kan nægtes udstedt eller kan fratages en restauratør, hvis vedkommende har en betydelig forfalden gæld til det offentlige.

Kommunalbestyrelsen skal fortsat træffe afgørelse om, hvorvidt alkoholbevilling kan gives. For opretholdelse af bevillingssystemet taler ædruelighedsmæssige og ordensmæssige hensyn. Når bevillingen senere skal fornyes, vil dette være medvirkende til, at virksomheden søges drevet uden at give anledning til klage.

Kommunalbestyrelsen vil stadig kunne nedsætte et bevillingsnævn, men vil efter forslaget kunne delegerer sin kompetence til et af kommunalbestyrelsens udvalg eller den kommunale administration.

Kommunalbestyrelserne har i nogle tilfælde ønsket at betinge en alkoholbevilling af, at der stilles sikkerhed for betaling af gæld til det offentlige. Det har været aktuelt i tilfælde, hvor en restauratør, der kun holder restaurationen åben i sommerperioden, lukker restaurationen efter at have opnået store indtægter, men uden at betale moms og A-skatterestancer. Det har hidtil været antaget, at de hensyn, som restaurationsloven skal varetage, ikke kan medføre, at bevilling betinges af, at der stilles sikkerhed for gæld til det offentlige.

Efter forslaget vil det i tilfælde, hvor der er overvejende sandsynlighed for, at en virksomhed vil ophøre, uden at der betales skyldig moms og skat, være muligt at stille krav om sikkerhed for gæld til det offentlige. Der gives ikke derved reelt nogen fortrinsret for det offentlige, idet de private leverandører vil kunne sikre sig ved at forlange kontant betaling.

Aldersbetingelsen for at få alkoholbevilling er efter forslaget som hidtil 25 år, dog kun 23 år, hvis ansøgeren har afsluttet en uddannelse inden for hotel- og restaurationsfaget. Der er tale om et erhverv, hvis udøvere må være i besiddelse af en vis modenhed.

Efter forslaget opretholdes den gældende lovs finansieringsbestemmelser. Bestemmelserne tilsligter at forhindre, at restauratører bliver uafhængige af leverandører af drikkevarer, og at virksomheder inden for drikkevarerbranchen får en dominerende indflydelse på restaurationslivet.

Efter regeringens opfattelse vil det være uheldigt, hvis producenter og forhandlere af drikkevarer får en dominerende indflydelse på restaurationslivet. Ved finansieringsbestemmelserne sikres det frie forbrugsvalg, og det gøres muligt at opretholde en selvstændig restauratørstand. Det kan dog forventes, at reg-